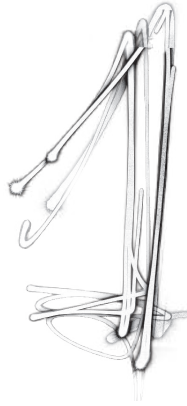

www.festiwalwisia.pl

Wisła

**FESTIVALUL
FILMULUI
POLONEZ
ÎN ROMÂNIA**

**FESTIWAL
FILMÓW
POLSKICH
W RUMUNII**

22-25 septembrie 2022

**CINEMA MUZEUL
ȚĂRANULUI**

**Strada Monetăriei nr. 3,
București**

22-25 września 2022

**KINO MUZEUM
RUMUŃSKIEGO CHŁOPA**

**Strada Monetăriei nr. 3,
Bukareszt**

ORGANIZATORI:

DIRECTORUL FESTIVALULUI
Małgorzata Szlagowska-Skulska

COORDONATOR PROGRAM
Roksana Pietruczanis

PROJECT MANAGER
Anastazja Moshkovska

CO-ORGANIZATOR ROMÂNIA
Abi Fundație

COORDONATOR ROMÂNIA
Mirona Radu

ORGANIZATORZY

DYREKTOR FESTIWALU
Małgorzata Szlagowska-Skulska

KOORDYNATOR PROGRAMOWY
Roksana Pietruczanis

PROJECT MANAGER
Anastazja Moshkovska

WSPÓŁORGANIZATOR
Abi Fundație

KOORDYNATOR RUMUNIA
Mirona Radu

PATRONI DE ONOARE:

**DIRECTORUL INSTITUTULUI POLONEZ
DE ARTĂ CINEMATOGRAFICĂ**
Radosław Śmigulski

**RECTORUL ȘCOLII NAȚIONALE
SUPERIOARE DE FILM,
TELEVIZIUNE ȘI TEATRU ÎN ŁÓDŹ**
Milenia Fiedler

PATRONI HONOROWI

**DYREKTOR POLSKIEGO INSTYTUTU SZTUKI
FILMOWEJ**
Radosław Śmigulski

**REKTOR PAŃSTWOWEJ WYŻSZEJ SZKOŁY
FILMOWEJ, TELEWIZYJNEJ
I TEATRALNEJ W ŁÓDZI**
Milenia Fiedler

Doamnelor și domnilor, stimați oaspeți și participanți la Festival!

Doresc să salut călduros și cordial pe toți cei prezenți la proiecțiile celei de-a 1-a ediții a Festivalului de Film Polonez "Vistula" în România!

Festivalul de Film Polonez "Vistula", care a avut loc pentru prima dată în 2008, până anul trecut acoperea câteva zeci de orașe și peste zece țări din Europa și Asia. Cu plăcere observ interesul pentru filmul polonez, manifestat din partea locuitorilor Turciei, Azerbaidjanului, Kazahstanului, Uzbekistanului, Croației, Serbiei. Anul trecut am extins lista țărilor vizitate de noi, adăugând Albania și Bangladesh, Vietnam și Coreea de Sud.

În fiecare an ne străduim ca programul să fie cât mai divers din punct de vedere tematic și al genului. Repertoriul va include cele mai recente producții poloneze, premiate atât la festivaluri poloneze, cât și internaționale. La "Vistula" din acest an vom avea ocazia să prezentăm drama **"Cât mai departe de aici"** a lui Piotr Domalewski. Este povestea călătoriei singuratice a unei adolescente rebelle, care merge în Irlanda pentru a aduce în Polonia rămășițele tatălui ei. Din repertoriu nu vor lipsi nici comedii. Vom vedea confruntarea dintre două lumi în timpul petrecerii de nuntă în filmul **"Socrii"** de Jakub Michalczuk. În rolul socrilor îi vom vedea pe minunații actori: Maja Ostaszewska, Marcin Dorociński, Izabela Kuna și Adam Woronowicz.

Anul acesta sărbătorim 100 de ani de la nașterea remarcabilului regizor polonez Jerzy Kawalerowicz. Cu această ocazie, dorim să vă arătăm unul dintre cele mai bune filme ale sale intitulat **"Trenul"**.

Pe lângă filme de ficțiune, repertoriul va include și un documentar: **"Film de balcon"** de Paweł Łoziński. De pe balconul său, regizorul privește oamenii. Autorul îi abordează, pune întrebări, vorbește despre cum se descurcă aceștia în viață.

Stând acolo cu camera de luat vederi timp de peste 2 ani, a creat un loc de dialog, un confesional laic, la care fiecare se poate opri și povesti despre sine altora. Este poate suficient să ne oprim mai mult pentru a vedea mai mult?

O propunere care merită atenție este filmul **"Să nu fie urme"**, premiat la Festivalul din Gdynia, în regia lui Jan P. Matuszyński. Regimul comunist încearcă să dea vina pe lucrătorii de pe ambulanță pentru moartea lui Grzegorz Przemek, care a murit în urma bătăii milițienilor. Filmul **"Amatorii"** al Iwonei Siekierzyńska prezintă un grup de teatru format din actori cu dizabilități intelectuale, care lucrează la o nouă piesă – o adaptare a lui **"Zorba Grecul"**.

Vă recomand călduros să observați pagina noastră de internet www.festiwalwislal.pl, precum și să urmăriți profilul nostru pe FB (Polish Film Festival "Vistula"/ Festivalul "Vistula") și pe Instagram ([vistula_festival](https://www.instagram.com/vistula_festival/)), unde prezentăm în mod curent toate evenimentele noastre.

Așteptăm cu nerăbdare proiecțiile de film în România. Sper ca filmele să vă îndeplinească așteptările, sper să fie primite cu căldură de dvs., iar imaginile de film să vă lase impresii minunate. În calitate de director al festivalului, aș dori să mulțumesc partenerilor, angajaților, mass-mediilor, donatorilor, organizațiilor diasporei poloneze pentru angajamentul lor.

Vă doresc impresii de neuitat și multe emoții. Ne vedem la cinema!

Małgorzata Szlagowska-Skulska
Directorul Festivalului de Film Polonez „Vistula”

Szanowni Państwo, drodzy Goście i Uczestnicy Festiwalu!

Serdecznie i ciepło witam wszystkich na pokazach 1. edycji Festiwalu Filmów Polskich „Wisła” w Rumunii!

Festiwal Filmów Polskich „Wisła”, który po raz pierwszy odbył się w 2008 roku, do zeszłego roku objął swoim zasięgiem kilkadziesiąt miast oraz kilkanaście krajów Europy i Azji. Z przyjemnością obserwuję zainteresowanie polskim kinem mieszkańców Turcji, Azerbejdżanu, Kazachstanu, Uzbekistanu, Chorwacji, Serbii. W zeszłym roku rozszerzyliśmy listę odwiedzonych przez nas krajów o Albanię oraz Bangladesz, Wietnam i Koreę Południową.

Każdego roku staramy się, aby program był jak najbardziej różnorodny tematycznie i gatunkowo. W repertuarze znajdują się najnowsze polskie produkcje, nagradzane zarówno na polskich, jak i międzynarodowych festiwalach. Na tegorocznej „Wiśle” będziemy mieli możliwość zaprezentować dramat Piotra Domalewskiego „**Jak najdalej stąd**”. To opowieść o samotnej podróży zbuntowanej nastolatki, która rusza do Irlandii, aby sprowadzić ciało taty do Polski. W repertuarze nie zabraknie także komedii. Konfrontację dwóch światów podczas wesela zobaczymy w filmie „**Teściowie**” Jakuba Michalczuka. W rolę teściów wcielili się świetni aktorzy: Maja Ostaszewska, Marcin Dorociński, Izabela Kuna oraz Adam Woronowicz.

W tym roku obchodzimy 100. rocznicę urodzin wybitnego polskiego reżysera Jerzego Kawalero-wicza. Z tej okazji chcemy Państwu pokazać jeden z najlepszych filmów jego autorstwa pt. „**Pociąg**”.

Oprócz filmów fabularnych w repertuarze znaj-dzie się także dokument : „**Film balkonowy**” Pawła Łozińskiego. Ze swojego balkonu reżyser przygląda się ludziom. Autor zaczepia, zadaje py-tania, rozmawia o tym, jak radzą sobie z życiem.

Stojąc tam z kamerą przez ponad 2 lata, stworzył miejsce dialogu, świecki konfesjonał, przy którym każdy może się zatrzymać i opowiedzieć o sobie innym ludziom. Może wystarczy zatrzymać się na dłużej, żeby zobaczyć więcej?

Niemniej wartą uwagi propozycją jest nagrodzony na Festiwalu w Gdyni film „**Żeby nie było śladów**” Jana P. Matuszyńskiego. Komunistyczny reżim pró-buje obarczyć winą pracowników pogotowia za śmierć Grzegorza Przemyka, który umarł na skutek pobicia przez funkcjonariuszy milicji. Film „**Ama-torzy**” Iwony Siekierzyńskiej przedstawia grupę teatralną tworzoną przez niepełnosprawnych intelektualnie aktorów, którzy pracują nad nową sztuką – adaptacją „Greka Zorby”.

Gorąco zachęcam do obserwowania naszej strony internetowej www.festiwalwisla.pl, a także do śle-dzenia naszego profilu na FB (Polish Film Festival "Vistula"/ Festiwal "Wisła") oraz na Instagramie ([vistula_festival](https://www.instagram.com/vistula_festival/)), gdzie relacjonujemy na bieżąco wszystkie nasze wydarzenia.

Z wytęsknieniem czekam na pokazy filmowe na terenie Rumunii. Mam nadzieję, że filmy spełnią Państwa oczekiwania i zostaną przez Was ciepło przyjęte, a obrazy filmowe pozostawią wspania-łe wrażenia. Jako dyrektor festiwalu, chciałabym podziękować za zaangażowanie partnerom, pra-cownikom, mediom, donatorom, organizacjom polonijnym.

Życzę Państwu niezapomnianych wrażeń i wielu wzruszeń. Do zobaczenia w kinie!

Małgorzata Szlagowska-Skulska
Dyrektor Festiwalu Filmów Polskich „Wisła”

VISTULA

Ce semnifică denumirea Festivalului nostru? „Vistula” este regina apelor râurilor poloneze!

Cel mai lung râu din Polonia - VISTULA - își începe cursul în munți, în sudul țării. Izvoarele sale: Biała Wisielka [Mica Vistulă Albă] și Czarna Wisielka [Mica Vistulă Neagră], sunt situate în apropierea localității Wisła [Vistula], pe Barania Góra (1107 m deasupra nivelului mării) în Beskid Śląski. Aceste izvoarele discrete se transformă într-un mare râu care curge prin 75 de localități, inclusiv cele mai mari orașe poloneze: Cracovia, Varșovia, Toruń, Płock, Bydgoszcz și Gdańsk. Râul, lung de peste 1000 km, se varsă în nordul Poloniei în Marea Baltică

Vistula este unul dintre ultimele râuri „sălbaticе” din Europa și locul de viață pentru multe specii de pești și păsări, dar acesta nu este singurul motiv pentru care a devenit un simbol al polonității și identității naționale. Timp de secole, în jurul lui s-au construit orașe, s-a cultivat pământul, a avut totodată funcție de cale de transport. Cu transportul fluvial de mărfuri se ocupau plutașii și țărani, pentru care acest lucru reprezenta o muncă suplimentară, sezonieră. De-a lungul anilor, ei și-au dezvoltat propriile obiceiuri și propriul vocabular.

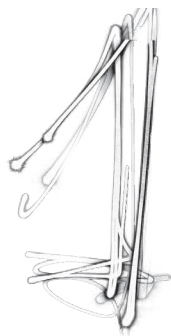
Vistula este legată prin râuri și canale cu: Oder, Niemn și Nipru. Din 2008, la Varșovia se organizează „Sărbătoarea Vistulei”, care este un eveniment acvatic pe Vistula, al cărui scop este promovarea tuturor formelor de activitate acvatică. De peste zece ani, se ține și Raftingul Regal anual pe râul Vistula din delta Przemsza până la Gdańsk. La inițiativa unui comitet social, Sejm-ul Republicii Polone a declarat anul 2017, printre altele, Anul Râului Vistula.

Co oznacza nazwa naszego Festiwalu? „Wisła” to królowa polskich rzek!

Najdłuższa rzeka w Polsce – WISŁA – zaczyna swój bieg w górach, na południu kraju. Jej źródła: Biała Wisielka i Czarna Wisielka, znajdują się w pobliżu miejscowości Wisła, na Baraniej Górze (1107 m n.p.m.) w Beskidzie Śląskim. Niepozorne źródelka zamieniają się w wielką rzekę, która płynie przez 75 miejscowości, w tym przez największe polskie miasta: Kraków, Warszawę, Toruń, Płock, Bydgoszcz i Gdańsk. Rzeka o długości ponad 1000 km wpływa na północy Polski do Morza Bałtyckiego.

Wisła jest jedną z ostatnich „dzikich” rzek w Europie i miejscem do życia dla wielu gatunków ryb, ptaków, ale to nie jedyny powód, dla którego stała się symbolem polskości i tożsamości narodowej. To wokół niej przez stulecia budowano miasta, uprawiano ziemię, pełniła również funkcję transportową. Rzeczny transportem towarów zajmowali się flisacy, chłopci, dla których była to dodatkowa, sezonowa praca. Z biegiem lat stworzyli oni własne obyczaje oraz słownictwo.

Wisła jest połączona za pomocą rzek i kanałów z: Odrą, Niemnem, Dnieprem. Od 2008 roku w Warszawie organizowane jest „Święto Wisły”, będące wodną imprezą na Wiśle, którego celem jest promocja wszelkich form aktywności wodnej. Od kilkunastu lat odbywa się też coroczny Królewski Flis na Wiśle od ujścia Przemszy do Gdańska. Z inicjatywy społecznego komitetu Sejm Rzeczypospolitej Polskiej ustanowił rok 2017, między innymi, Rokiem Rzeki Wisły.

FILME DE FICTIONE FILMY FABULARNE

1. **AMATORII / AMATORZY**
2. **FILM DE BALCON / FILM BALKONOWY**
3. **ALȚI OAMENI / INNI LUDZIE**
4. **CÂT MAI DEPARTE DE AICI / JAK NAJDALEJ STĄD**
5. **TRENUL / POCIĄG**
6. **SOCRII / TEŚCIOWIE**
7. **SĂ NU FIE URME / ŻEBY NIE BYŁO ŚLADÓW**
8. **SWEAT / SWEAT**

| AMATORII | AMATORZY |

Regie: Iwona Siekierzyńska, dramă, comedie, 2020, 95 min

Distribuție: Wojciech Solarz, Roma Gașiorowska, Mariusz Bonaszewski, Anna Dymna, Małgorzata Zajączkowska, Krzysztof Kowalewski

Biroul Lucrurilor Personale este un grup de teatru condus de Krzysiek, format din actori cu dizabilități intelectuale. Când Biroul câștigă festivalul, are șansa să monteze un spectacol într-un teatru profesionist. Krzysiek și actorii săi lucrează în prezent la o nouă piesă - o adaptare a „Zorba Grecul”. Oportunitatea de a o pune pe o scenă reală reprezintă o mare bucurie și mari așteptări pentru echipă. Se dovedește, însă, că regizorul a teatrului pune condiții: instituția sa a primit o bursă în cadrul unui program de promovare a lui Shakespeare. Dacă Biroul de Lucruri Personale dorește să joace într-un teatru profesionist, trebuie să se conformeze.

PREMII:

2020 Gdynia (Festivalul Filmelor Poloneze de Ficțiune) – Premiul Federației Poloneze de Cluburilor de Discuții despre Film, „Don Quijote”, Premiul Rețelei de Cinematografe Studio și Locale
2021 Koszalin (Festivalul din Koszalin al Debuturilor de Film „Tinerii și Filmul”) – Premiul pentru scenariu „pentru curaj”: Iwona Siekierzyńska, Premiul pentru descoperirea actricească „pentru forță”: Biroul Lucrurilor Personale, Premiul Jurnaliștilor
2021 Shanghai (Festivalul Internațional de Film) – Premiul pentru cea mai bună actriță: Marzena Gajewska
2021 Los Angeles (Festivalul Filmului Polonez) – Premiul „Hollywood Eagle Award”
2021 Vancouver (Festivalul Filmului Polonez) – Premiul Special

rež. Iwona Siekierzyńska, tragicomedia, 2020, 95 min

Obsada: Wojciech Solarz, Roma Gașiorowska, Mariusz Bonaszewski, Anna Dymna, Małgorzata Zajączkowska, Krzysztof Kowalewski

Biuro Rzeczy Osobistych to prowadzona przez Krzyśka grupa teatralna tworzona przez nepelnosprawnych intelektualnie aktorów. Kiedy Biuro wygrywa festiwal, staje przed szansą realizowania spektaklu w zawodowym teatrze. Krzysiek z aktorami właśnie pracują nad nową sztuką – adaptacją „Greka Zorby”. Okazuje się jednak, że dyrektor teatru stawia warunki: jego instytucja otrzymała dotację w ramach programu promującego Szekspira. Jeżeli Biuro Rzeczy Osobistych chce wystąpić w profesjonalnym teatrze, musi się podporządkować.

NAGRODY:

2020 Gdynia (Festiwal Polskich Filmów Fabularnych) – Nagroda Polskiej Federacji Dyskusyjnych Klubów Filmowych „Don Kichot”, Nagroda Sieci Kin Studyjnych i Lokalnych
2021 Koszalin (Kozaliński Festiwal Debiutów Filmowych „Młodzi i Film”) – Nagroda za scenariusz „za brawurę”: Iwona Siekierzyńska, Nagroda za odkrycie aktorskie „za siłę”: Biuro Rzeczy Osobistych, Nagroda Dziennikarzy
2021 Szanghaj (Międzynarodowy Festiwal Filmowy) – Nagroda dla najlepšíj aktorki: Marzena Gajewska
2021 Los Angeles (Festiwal Filmów Polskich) – Nagroda „Hollywood Eagle Award”
2021 Vancouver (Festiwal Filmów Polskich) – Nagroda Specjalna

| **FILM DE BALCON** | FILM BALKONOWY |

Regie: Paweł Łoziński, film documentar, 2021, 100 min

Poate fi oricare dintre noi erou de film? Poate fi închisă lumea într-un singur cadru? De la balconul său, regizorul Paweł Łoziński observă oamenii. Trec zâmbind, triști, îngândurați, cu ochii în telefon, tineri și bătrâni. Locuitori ai cartierului sau oaspeți ocazionali – trecători obișnuiți. Autorul abordează, pune întrebări, vorbește despre cum se descurcă în viață. Stând acolo cu camera de luat vederi timp de peste 2 ani, a creat un loc de dialog, 2 lata, un confesional laic, la care fiecare se poate opri și povesti despre sine altora. Eroii poartă în ei enigme și secrete, nu se lasă cu ușurință încadrați într-un standard. Fiecare poveste umană este de excepție, iar viața nu poate fi imaginată. „Filmul de balcon” este o întoarcere radicală la începuturile cinematografului, când oamenii veneau la camera de filmat. Este poate suficient să ne oprim mai mult pentru a vedea mai mult?

PREMIU:

- 2021** Locarno (Festivalul Internațional de Film) – Grand Prix în secțiunea Semaine de la critique
- 2021** Varșovia (Docs Against Gravity Film Festival) – Mențiunea juriului, Mențiunea Asociației Cinematografelor Studio, Premiul Publicului
- 2022** Biarritz (Festivalul Internațional al Documentului FIPADOC) – Grand Prix
- 2022** Trieste (Trieste Film Festival) – Mențiune specială și Premiul Publicului
- 2022** Missoula, Montana (Big Sky Documentary Film Festival) – Artistic Vision Award
- 2022** Vulturul (Premiul Polonez pentru Film) – nominalizări în categoriile: cel mai bun film documentar, cea mai bună regie, cel mai bun montaj

rež. Paweł Łoziński, film dokumentalny, 2021, 100 min

Czy każdy może być bohaterem filmu? Czy świat da się zamknąć w jednym kadrze? Ze swojego balkonu reżyser Paweł Łoziński przygląda się ludziom. Przechodzą uśmiechnięci, smutni, zamysleni, zagapieni w telefony, młodzi i starzy. Mieszkańcy dzielnicy albo przypadkowi goście – zwyczajni przechodnie. Autor zaciepa, zadaje pytania, rozmawia o tym, jak radzą sobie z życiem. Stojąc tam z kamerą przez ponad 2 lata, stworzył miejsce dialogu, świecki konfesjonal, przy którym każdy może się zatrzymać i opowiedzieć o sobie innym ludziom. Bohaterowie niosą w sobie zagadki i tajemnice, nie dają się łatwo zaszufłakować. Każda ludzka historia jest wyjątkowa, a życie jest nie do wymyślenia. „Film balkonowy” to radykalny powrót do początków kina, kiedy człowiek przychodził do kamery. Może wystarczy zatrzymać się na dłużej, żeby zobaczyć więcej?

NAGRODY:

- 2021** Locarno (Międzynarodowy Festiwal Filmowy) – Grand Prix w sekcji Semaine de la critique
- 2021** Warszawa (Docs Against Gravity Film Festival) – Wyróżnienie Jury, Wyróżnienie Stowarzyszenia Kin Studyjnych, Nagroda Publiczności
- 2022** Biarritz (Międzynarodowy Festiwal Dokumentu FIPADOC) – Grand Prix
- 2022** Trieste (Trieste Film Festival) – Wyróżnienie Specjalne i Nagroda Publiczności
- 2022** Missoula, Montana (Big Sky Documentary Film Festival) – Artistic Vision Award
- 2022** Orzeł (Polska Nagroda Filmowa) – nominacje w kategoriach: najlepszy film dokumentalny, najlepsza reżyseria, najlepszy montaż

| ALȚI OAMENI | INNI LUDZIE |

Regie: Aleksandra Terpińska, dramă, 2021, 106 min

Distribuție: Jacek Beler, Sonia Bohosiewicz, Magdalena Koleśnik, Marek Kalita, Sebastian Fabijański, Beata Kawka, Zuzanna Bernat

Kamil locuiește într-un mic apartament, împreună cu mama și sora lui. Nu are perspective, lucrează cu ziuă, vinde droguri. Este copleșit de ritmul repetitiv al vieții cotidiene, care nu promite nimic nou. Iwona este o femeie de aproximativ patruzeci de ani, blocată într-o căsnicie eșuată și care nu se descurcă în viață. Caută uitarea, luând doze necontrolate de antidepresive.

PREMIU:

2021 Gdynia (Festivalul Filmelor Poloneze de Ficțiune) – Premiul Onet „Descoperirea Festivalului”: Aleksandra Terpińska, Premiul Rețelei de Cinematografe Studio și Locale, Premiul pentru debut în regie sau al doilea film: Aleksandra Terpińska, Premiul pentru montaj: Magdalena Chowańska, Premiul pentru rolul principal masculin: Jacek Beler
2021 Tallin (Black Nights Film Festival) – Premiul FIPRESCI
2022 Pașaportul săptămânalului „Politica” (premiul cultural al săptămânalului „Politica”) – Premiul în categoria de film „pentru o privire dureros de provocatoare asupra realității complexe poloneze, pentru pasiunea și curajul de a rupe stereotipurile genului și pentru abilitățile remarcabile de regizor”: Aleksandra Terpińska

rež. Aleksandra Terpińska, dramă, 2021, 106 min

Obsada: Jacek Beler, Sonia Bohosiewicz, Magdalena Koleśnik, Marek Kalita, Sebastian Fabijański, Beata Kawka, Zuzanna Bernat

Kamil żyje w ciasnym mieszkaniu z matką i siostrą. Nie ma perspektyw, pracuje dorywczo, handluje narkotykami. Przytłacza go powtarzający się rytm codzienności, który nie przynosi obietnicy niczego nowego. Iwona jest około czterdziestoletnią kobietą tkwiącą w nieudanym małżeństwie i nieradzącą sobie z życiem. Szuka zapomnienia, zażywając niekontrolowane dawki antydepresantów.

NAGRODY:

2021 Gdynia (Festiwal Polskich Filmów Fabularnych) – Nagroda Onetu „Odkrycie Festiwalu”: Aleksandra Terpińska, Nagroda Sieci Kin Studyjnych i Lokalnych, Nagroda za debiut reżyserski lub drugi film: Aleksandra Terpińska, Nagroda za montaj: Magdalena Chowańska, Nagroda za główną rolę męską: Jacek Beler
2021 Tallin (Black Nights Film Festival) – Nagroda FIPRESCI
2022 Paszport „Polityki” (nagrada kulturalna tygodnika „Polityka”) – Nagroda w kategorii film „za boleśnie prowokacyjne spojrzenie na złożoną polską rzeczywistość, za pasję i odwagę łamania gatunkowych stereotypów oraz wybitne umiejętności reżyserskie”: Aleksandra Terpińska

| CÂT MAI DEPARTE DE AICI | JAK NAJDALEJ STĄD |

Regie: Piotr Domalewski, dramă, 2020, 96 min

Distribuție: Zofia Stafiej, Kinga Preis, Arkadiusz Jakubik, Dawid Tulej, Nigel O' Neill

Ola (excelenta debutantă Zofia Stafiej) o adolescentă rebelă cu un caracter dur, își ajută mama să aibă grijă de fratele ei cu dizabilități în absența tatălui ei. Și tocmai această absență i-o reproșează tatălui său. Consideră că el ar trebui să fie în țară, cu familia. Menține însă contactul cu el, deoarece tatăl i-a promis o mașină proprie când Ola va trece examenul de conducere.

Provenită dintr-un oraș mic, Ola, în vârstă de 17 ani, pleacă singură către o țară necunoscută. Va fi călătoria vieții ei, o călătorie în necunoscut, în timpul căreia va vrea să își reinnoiască relațiile cu tatăl său, pe care nu îl mai văzuse de multă vreme. În Irlanda va cunoaște o lume diferită și oameni care îi vor schimba abordarea față de viață.

PREMII:

2020 Festivalul Filmelor Poloneze de Ficțiune din Gdynia: Premiul pentru scenariu (Piotr Domalewski), Premiul pentru debut în actorie (Zofia Stafiej), Premiul distribuitorilor de film australieni Cangurul de Aur (Piotr Domalewski)

2020 Arras Film Festival: Atlasul de argint

2020 Braunschweig International Film Festival: Volkswagen Financial Services Film Award

2020 Festivalul Filmului Polonez în America (Chicago): Premiul Special al Președintelui Comitetului de Organizare al Festivalului

2020 Festivalul Cinematografului Tineresc din Europa Estică în Cottbus: Premiul pentru regie (Piotr Domalewski), Premiul Publicului

2021 Goa International Film Festival of India: Păunul de Argint pentru cea mai bună actriță (Zofia Stafiej)

rež. Piotr Domalewski, dramă, 2020, 96 min

Obsada: Zofia Stafiej, Kinga Preis, Arkadiusz Jakubik, Dawid Tulej, Nigel O' Neill

Ola (wyśmienita debutantka Zofia Stafiej) zbuntowana nastolatka o twardym charakterze, pod nieobecność ojca pomaga matce opiekować się niepełnosprawnym bratem. I o tę nieobecność ma do ojca żal. Uważa, że powinien być w kraju z rodziną. Utrzymuje z nim jednak kontakt, bo ojciec obiecał jej własny samochód, kiedy Ola zda egzamin na prawo jazdy.

Pochodząca z niedużego miasta siedemnastoletnia Ola rusza na własną rękę do nieznanego kraju. Będzie to podróż jej życia, podróż w nieznaną, podczas której będzie chciała odnowić relację z dawno nie widzianym ojcem. W Irlandii pozna inny świat i ludzi, którzy odmienią jej podejście do życia.

NAGRODY:

2020 Festivalul Filmelor Poloneze de Ficțiune din Gdynia: Premiul pentru scenariu (Piotr Domalewski), Premiul pentru debut în actorie (Zofia Stafiej), Premiul distribuitorilor de film australieni Cangurul de Aur (Piotr Domalewski)

2020 Arras Film Festival: Atlasul de argint

2020 Braunschweig International Film Festival: Volkswagen Financial Services Film Award

2020 Festivalul Filmului Polonez în America (Chicago): Premiul Special al Președintelui Comitetului de Organizare al Festivalului

2020 Festivalul Cinematografului Tineresc din Europa Estică în Cottbus: Premiul pentru regie (Piotr Domalewski), Premiul Publicului

2021 Goa International Film Festival of India: Păunul de Argint pentru cea mai bună actriță (Zofia Stafiej)

Faraonul cinematografului polonez

Jerzy Kawalerowicz (1922-2007) este, fără îndoială, unul dintre cei mai cunoscuți realizatori cinematografici polonezi din lume. Kazimierz Kutz l-a numit „Nestor al generației de regizori de după război”. Creația lui Kawalerowicz nu se încadrează într-o singură tendință sau stil, ci se caracterizează printr-o diversitate extraordinară. Drumul carierei sale a fost, de asemenea, destul de neobișnuit. Viitorul autor al „Trenului” a studiat la Academia de Arte Frumoase din Cracovia, iar apoi la Institutul de Film din Cracovia - o școală care a fost într-un fel geneza școlii de film din Łódź. A câștigat experiență asistând la primele producții postbelice, precum „Cântece interzise” de Leonard Buczkowski sau „Ultima etapă” de Wanda Jakubowska. A debutat în 1951, mai devreme decât Wajda sau Has, realizând trei filme în stilul realismului socialist. A patra fabula a sa, Umbra (Umbra 1956), cu acțiune dinamică și vizualitate expresivă, anunța apariția unui maestru.

Primul film al lui Kawalerowicz asociat cu „Școala poloneză de film”, a fost Adevăratul sfârșit al Mare-lui Război (1957) - un studiu inovator al traumei lăgărilor. Credibilitatea psihologică a poveștii a fost întărită prin utilizarea punctului de vedere al protagonistului în mai multe scene cheie. Este interesant că în următoarea lucrare regizorul s-a îndepărtat cumva de tema principală a cinematografei acelor ani, adică războiul și ocupația. Trenul (1959) este o melodramă contemporană cu elemente de ficțiune polițistă, nu lipsită de referiri la „școala de film poloneză”, dar filmată fără patos și dramatizare inutilă. Un film despre „foamea de sentimente”, după cum spunea însuși autorul. Putea semăna cu poetica lui Antonioni, ceea ce nu semnifică un duplicat, ci arată că tendințele artistice sunt asemănătoare în diferite părți ale Cortinei de Fier.

Începutul anilor 1960 a adus filme plasate în realități istorice. Mama Ioana a Îngerilor (1960), sofisticată din punct de vedere artistic, bazată pe o nuvelă de Jarosław Iwaszkiewicz, este o dramă despre iubirea interzisă, care, totuși, poate salva sau pierde. Adaptarea romanului lui Bolesław Prus Faraonul (1965) tratează puterea ca atare. Egiptul este aici doar un decor, deoarece povestea are caracter universal. Filmul a fost nominalizat la Oscar, care a fost fericitul punct culminant al „perioadei de aur” în creația lui Kawalerowicz.

Aceasta nu înseamnă că ulterior nu a făcut filme importante sau chiar curajoase. Drept revenire în formă a maestrului este considerată Moartea președintelui (1977) - aproape o reconstrucție documentară a atacului asupra primului președinte al celei de-a doua republici poloneze, Gabriel Narutowicz, și mai larg - panorama politică a Poloniei imediat după recâștigarea independenței. Proiecția romanului lui Julian Strykowski Austeria (1982), pe care Kawalerowicz visa să-l filmeze de la sfârșitul anilor 1960, a devenit un eveniment celebru. Un portret incredibil de sugestiv al evreilor est-europeni (merită menționat că Kawalerowicz provenea dintr-un sat de lângă Stanisławów, Ivano-Frankivsk de astăzi) se încheie cu celebra secvență de scăldat în râu, vestind Holocaustul.

În ultima perioadă a vieții sale, Kawalerowicz a realizat două filme demne de remarcat. Pentru ce? (1996), bazată pe o nuvelă a lui Lev Tolstoi, nu a fost o împlinire artistică, ci a intrat în istorie ca un exemplu important de coproducție polono-rusă realizată în ciuda numeroaselor complexități istorice. Quo Vadis (2001) încheie filmografia regizorului - o dorită superproducție bazată pe romanul lui Henryk Sienkiewicz. Deși discutabilă din punct de vedere estetic, a atras peste 4 milioane de spectatori în cinematografe.

Kawalerowicz a participat activ la viața politică, dar și la cea a mediului său. Timp de mulți ani a fost director artistic al ansamblului (apoi studioului) „Cadru”, co-fondator și prim președinte (mai târziu președinte de onoare) al Asociației Cineaștilor Polonezi, a predat la Școala de Film din Łódź.

Fără a ne impune sarcina de a discuta toate filmele lui Jerzy Kawalerowicz, trebuie afirmat că a fost un artist cu interese creative excepțional de diverse, imposibil de încadrat într-un cadru fix. Cert este că cele mai bune lucrări ale regizorului provoacă până în prezent emoții puternice, încântă prin precizia realizării și finețea vizuală. Sunt o adevărată artă.

*Denis Viren, expert în film,
traducător de limbă polonă și rusă*

Faraon polskiego kina

Jerzy Kawalerowicz (1922-2007) niewątpliwie należy do grona najbardziej znanych na świecie polskich filmowców. „Nestorem powojennego pokolenia reżyserów” nazwał go Kazimierz Kutz. Twórczość Kawalerowicza nie mieści się w ramach jednego nurtu czy stylu, cechuje się niezwykłą różnorodnością. Jego droga zawodowa również była dosyć nietypowa. Przyszły autor Pociągu studiował na ASP w Krakowie, a potem w krakowskim Instytucie Filmowym – szkole, która była swoistym załącznikiem łódzkiej filmówki. Doświadczenie zdobywał asystując przy pierwszych powojennych produkcjach, takich jak Zakazane piosenki Leonarda Buczkowskiego czy Ostatni etap Wandy Jakubowskiej. Zadebiutował w 1951 roku, wcześniej niż Wajda czy Has, realizując trzy filmy socrealistyczne. Jego czwarta fabuła Cień (1956) o dynamicznej akcji i ekspresyjnej wizualności zwiastowała nadejście mistrza.

Pierwszym filmem Kawalerowicza, który jest kojarzony z „polską szkołą filmową” był Prawdziwy koniec wielkiej wojny (1957) – nowatorskie studium traumy obozowej. Psychologiczną wiarygodność historii wzmacniało użycie punktu widzenia bohatera w kilku kluczowych scenach. Ciekawe, że już w następnym dziele reżyser niejako odszedł od głównego tematu w kinie tamtych lat, czyli wojny i okupacji. Pociąg (1959) to współczesny melodramat z elementami kryminału, nie pozbawiony odniesień do „polskiej szkoły filmowej”, ale nakręcony bez patosu i zbędnej dramatyzacji. Film o „głodzie uczuć”, jak mówił sam autor. Mógł przypominać poetykę Antonioniego, co wcale nie świadczy o wtórności, lecz o podobieństwie tendencji artystycznych po różne strony żelaznej kurtyny.

Początek lat 60. przyniósł filmy osadzone w realiach historycznych. Plastycznie wyszukana Matka Joanna od aniołów (1960) na podstawie opowiadania Jarosława Iwaszkiewicza to dramat o zakazanej miłości, która jednak może ocalić – albo zgubić. Adaptacja powieści Bolesława Prusa Faraon (1965) traktuje o władzy jako takiej. Egipt jest tutaj tylko sztafażem, bo historia ma charakter uniwersalny. Film otrzymał nominację do Oscara, co było szczęśliwym zwieńczeniem „złotego okresu” w twórczości Kawalerowicza.

Nie oznacza to, że później nie robił filmów ważnych a nawet odważnych. Za powrót mistrza do formy jest uznawana Śmierć prezydenta (1977) – prawie dokumentalna rekonstrukcja zamachu na pierwszego prezydenta II RP Gabriela Narutowicza, i szerzej – polityczna panorama Polski tuż po odzyskaniu niepodległości. Głośnym wydarzeniem stała się ekranizacja powieści Juliana Strykowskiemu Austeria (1982), o sfilmowaniu której Kawalerowicz marzył od końca lat 60. Niesamowicie sugestywny portret Żydów Europy Wschodniej (warto wspomnieć, że Kawalerowicz pochodził ze wsi niedaleko Stanisławowa, dzisiejszego Iwano-Frankiwska) kończy słynna sekwencja kąpieli w rzece zwiastująca Zagładę.

W ostatnim okresie życia Kawalerowicz nakręcił dwa warte odnotowania filmy. Za co? (1996) na podstawie opowiadania Lwa Tołstoja raczej nie był artystycznym spełnieniem, ale przeszedł do historii jako istotny przykład koprodukcji polsko-rosyjskiej zrealizowanej mimo licznych historycznych zawiłości. Zamyka filmografię reżysera Quo Vadis (2001) – wymarzona superprodukcja na motywach powieści Henryka Sienkiewicza. Choć estetycznie dyskusyjna, przyciągnęła do kin ponad 4 miliony widzów.

Kawalerowicz aktywnie uczestniczył w życiu politycznym, ale też środowiskowym. Był wieloletnim kierownikiem artystycznym zespołu (potem studia) „Kadr”, współzałożycielem i pierwszym prezesem (później honorowym prezesem) Stowarzyszenia Filmowców Polskich, wykładał w łódzkiej filmówce.

Nie stawiając zadania omówienia wszystkich filmów Jerzego Kawalerowicza trzeba stwierdzić, że był to artysta o wyjątkowo rozmaitych zainteresowaniach twórczych, nie dający się zasufladkować. Pewne jest to, że najlepsze dzieła reżysera do dziś wywołują silne emocje, zachwycają precyzją realizacyjną i wizualną finezją. Są prawdziwą sztuką.

*Denis Viren, filmoznawca,
tłumacz polsko-rosyjski*

| TRENUL | POCIĄG |

rež. Jerzy Kawalerowicz, dramát
psychologiczny, 1959, 93 min

Obsada: Lucyna Winnicka, Leon Niemczyk,
Teresa Szmigielówna, Zbigniew Cybulski, Helena
Dąbrowska, Ignacy Machowski

Un studiu psihologic cameral, care pătrunde în stările emoționale intime ale unor persoane care pretrec noaptea împreună în compartimentul unui vagon de dormit. Absorbiți de propriile drame, personajele filmului sunt singuratici în propriul interior. Un bilet cumpărat pentru un loc la întâmplare într-un tren de la Varșovia la Hel leagă în mod neașteptat o tânără și un bărbat necunoscut. Marta a trecut printr-o dramă emoțională profundă. Bărbatul - doctor - nu își poate reveni după moartea unei paciente adolescente: fata murise pe masa de operație după o tentativă de sinucidere. A treia persoană din dramă este un băiat, Staszek, care se ține după Marta și este îndrăgostit de ea, însă fără reciprocitate. Mai sunt în scenă: un avocat bătrân cu o soție tânără care cochetează cu bărbatul, un șef de tren care flirtează cu însoțitoarea de vagon și un preot. Vestea despre crima care a avut loc în tren și suspiciunea că cigașul ar fi fost unul dintre călători duc la o tentativă de linșare.

PREMIU:

1959 Veneția (Festivalul Internațional de Film) – Premio Evrotecnica Georges Melies

1959 Veneția (Festivalul Internațional de Film) – premiu pentru actorie: Lucyna Winnicka

Rața de Aur (acordată de revista „Film”) – Premiul în categoria cel mai bun film polonez (acordat în 1960)

rež. Jerzy Kawalerowicz, dramát
psychologiczny, 1959, 93 min

Obsada: Lucyna Winnicka, Leon Niemczyk,
Teresa Szmigielówna, Zbigniew Cybulski, Helena
Dąbrowska, Ignacy Machowski

Kameralne studium psihologiczne penetrându-țe intimne stany uczuciowe ludzi spędzających wspólnie noc w przedziale wagonu sypialnego. Pochłonięci własnymi dramataми bohaterowie filmu pozostają wewnętrznie samotni. Bilet kupiony na przypadkowe miejsce w pociągu z Warszawy na Hel niespodziewanie łączy młodą kobietę z nieznanym mężczyzną. Marta ma za sobą jakiś głęboki dramát uczuciowy. Mężczyzna zaś – lekarz – nie może się otrząsnąć po śmierci kilkunastoletniej pacjentki: dziewczyna umarła na stole operacyjnym po próbie samobójczej. Trzecią osobą dramatu jest chłopak, Staszek, podążający za Martą i bez wzajemności zakochany w niej. Są tu jeszcze: stary adwokat z młodą, kokietującą mężczyzną, żoną, kierownik pociągu flirtujący z konduktorką oraz ksiądz. Wiadomość o morderstwie, do jakiego doszło w pociągu i podejrzenie, że zabójcą jest jeden z podróżnych doprowadzają do próby samosądu.ku.

NAGRODY:

1959 Weneția (Międzynarodowy Festiwal Filmowy)

– Premio Evrotecnica im. Georgesa Melies

1959 Weneția (Międzynarodowy Festiwal Filmowy)

– wyróżnienie aktorskie: Lucyna Winnicka

Złota Kaczka (przyznawana przez pismo „Film”) – Nagroda w kategorii najlepszy film polski (przyznana w 1960)

| SOCRII | TEȘCIOWIE |

Regie: Jakub Michalczuk, comedie, dramă, 2021, 82 min

Distribuție: Marcin Dorociński, Maja Ostaszewska, Izabela Kuna, Adam Woronowicz, Otar Saralidze, Maciej Miszczak

Filmul „Socrii” este o comedie-dramă, cu acțiunea plasată în timpul unei petreceri de nuntă, care are loc imediat după nunta la care nu a fost auzit sacramentalul „da”. Nimeni nu cunoaște motivul pentru care Łukasz, mirele, a rupt logodna. Scandal, confuzie, lacrimi... Dar invitații au venit, unii de departe – se cade să fie invitați măcar la prânz. În spațiile sălii de nuntă se întâlnesc părinții mirilor – și despre ei este vorba în această poveste. Provin din două lumi diferite, din clase sociale diferite. Małgorzata și Andrzej, părinții mirelui, reprezintă clasa superioară poloneză, inteligența. Oamenii educați, înstăriți. Cei răutăcioși ar putea spune „burghezie”. Wanda și Tadeusz, părinții miresei, sunt oameni simpli, fără educație și mult mai săraci. Într-un cuvânt – „proletariat”. La început și unii și alții sunt șocați. Weronika și Łukasz, în pofida diferențelor dintre familiile lor, păreau fericiți și îndrăgostiți. Ce s-a întâmplat?

PREMIU:

- 2021 Vancouver (Festivalul Internațional de Film) – Premiul Publicului
- 2021 Vancouver (Festivalul Filmului Polonez) – Premiul Publicului pentru cel mai bun film
- 2021 Bilet (Premiul Asociației „Cinematografe Poloneze”) – Biletul de Argint

rež. Jakub Michalczuk, komedia, dramă, 2021, 82 min

Obsada: Marcin Dorociński, Maja Ostaszewska, Izabela Kuna, Adam Woronowicz, Otar Saralidze, Maciej Miszczak

„Teściowie” to komediodramat, a cărui acțiune se desfășoară în timpul unei petreceri de nuntă, care are loc imediat după nunta la care nu a fost auzit sacramentalul „tak”. Nimeni nu cunoaște motivul pentru care Łukasz, mirele, a rupt logodna. Scandal, confuzie, lacrimi... Dar invitații au venit, unii de departe – se cade să fie invitați măcar la prânz. În spațiile sălii de nuntă se întâlnesc părinții mirilor – și despre ei este vorba în această poveste. Provin din două lumi diferite, din clase sociale diferite. Małgorzata și Andrzej, părinții mirelui, reprezintă clasa superioară poloneză, inteligența. Oamenii educați, înstăriți. Cei răutăcioși ar putea spune „burghezie”. Wanda și Tadeusz, părinții miresei, sunt oameni simpli, fără educație și mult mai săraci. Într-un cuvânt – „proletariat”. La început și unii și alții sunt șocați. Weronika și Łukasz, în pofida diferențelor dintre familiile lor, păreau fericiți și îndrăgostiți. Ce s-a întâmplat?

NAGRODY:

- 2021 Vancouver (Międzynarodowy Festiwal Filmowy) – Nagroda Publiczności
- 2021 Vancouver (Festival Filmów Polskich) – Nagroda Publiczności dla najlepszego filmu
- 2021 Bilet (Nagroda Stowarzyszenia „Kina Polskie”) – Srebrny Bilet

| NU LĂSA URME | ŻEBY NIE BYŁO ŚLADÓW |

Regie: Jan P. Matuszyński, dramă, 2021, 160 min

Distribuție: Tomasz Ziętek, Sandra Korzeniak, Jacek Braciak, Agnieszka Grochowska, Robert Więckiewicz, Andrzej Chyra

Polonia, anul 1983. În ciuda suspendării, legea marțială este încă în vigoare. Cu ajutorul ei, autoritățile comuniste încearcă să suprimă opoziția față de Solidaritate. Pe 12 mai, Grzegorz Przemek, fiul poetei de opoziție Barbara Sadowska, este arestat și bătut grav de o patrulă de miliție. După două zile de agonie, Przemek moare. Singurul martor la bătaia fatală este colegul său, Jurek Popiel. Băiatul decide să lupte pentru dreptate și să depună mărturie împotriva milițienilor.

PREMIU:

- 2021** Veneția (Festivalul Internațional de Film) – Premiul „Bisato d’Oro”
- 2021** Gdynia (Festivalul Filmelor Poloneze de Ficțiune) – Leii de Argint, Premiul pentru scenografie: Paweł Jarzębski, Premiul Festivalurilor și Treceii în Revistă a Filmului Polonez în Străinătate
- 2021** Cottbus (Festivalul Cinematografului Tineresc din Europa Estică) – Premiul Special pentru cel mai bun regizor: Jan P. Matuszyński
- 2021** Chicago (Festivalul Filmului Polonez în America) – „Dinții de Aur” pentru cel mai interesant film de ficțiune
- 2021** Praga (Festivalul Internațional de Film 3Cinematograf) – Premiul pentru cel mai bun film
- 2021** Barcin (Barć Film Festival) – Premiul Publicului

rež. Jan P. Matuszyński, dramă, 2021, 160 min

Obsada: Tomasz Ziętek, Sandra Korzeniak, Jacek Braciak, Agnieszka Grochowska, Robert Więckiewicz, Andrzej Chyra

Polska, 1983 rok. Mimo zawieszenia, stan wojenny nadal obowiązuje. Za jego pomocą komunistyczne władze próbują zdusić solidarnościową opozycję. 12 maja Grzegorz Przemek, syn opozycyjnej poetki Barbary Sadowskiej, zostaje zatrzymany i ciężko pobity przez patrol milicji. Po dwóch dniach agonii Przemek umiera. Jedynym świadkiem śmiertelnego pobicia jest jego kolega, Jurek Popiel. Chłopak decyduje się walczyć o sprawiedliwość i złożyć zeznania obciążające milicjantów.

NAGRODY:

- 2021** Wenecja (Międzynarodowy Festiwal Filmowy) – Nagroda „Bisato d’Oro”
- 2021** Gdynia (Festivalul Polskich Filmów Fabularnych) – Srebrne Lwy, Nagroda za scenografie: Paweł Jarzębski, Nagroda Festiwalu i Przeglądów Filmu Polskiego za Granicą
- 2021** Cottbus (Festivalul Młodego Kina Wschodnioeuropejskiego) – Nagroda Specjalna dla celuleișteșului regizorului: Jan P. Matuszyński
- 2021** Chicago (Festivalul Filmului Polonez în America) – „Złote Żęby” dla celuleișteșului interesantului filmului fabularului
- 2021** Praga (Międzynarodowy Festiwal Filmowy 3Kino) – Nagroda dla celuleișteșului filmului
- 2021** Barcin (Barć Film Festival) – Nagroda Publiczności

| TRANSPIRAȚIE | SWEAT |

Regie: Magnus von Horn, dramă, 2020, 106 min

Distribuție: Magdalena Koleśnik, Aleksandra Konieczna, Julian Świeżewski, Zbigniew Zamachowski

O producție polono-suedeză în regia lui Magnus von Horn, filmul „Sweat” este o poveste ce prezintă trei zile din viața Sylwii Zając, o motivatoare de fitness, a cărei prezență în rețelele de socializare i-a conferit statutul de celebritate. Are sute de mii de urmăritori pe internet, în lumea reală este înconjurată de un grup de asociați loiali, iar la evenimentele toată lumea încearcă să o abordeze și să o cunoască. Cu toate acestea, când este acasă și stinge telefonul, este complet singură. Deși Sylwia își împărtășește ușor, spontan și fără cenzură viața de zi cu zi cu mii de străini, viața ei privată nu seamănă deloc cu lumea colorată a Instagramului. În decurs de trei zile, fata va descoperi în mod neașteptat partea întunecată a popularității sale și, în același timp, va cunoaște adevărata apropiere.

PREMIU:

- 2020** Festivalul European de Film în Palić: Premiul FIPRESCI
- 2020** Festivalul Internațional de Film în Chicago: Hugo-ul de Aur, Hugo-ul de Argint (Jagna Dobsz) pentru scenografie în Concursul Internațional al Filmelor de Ficțiune de Lungmetraj
- 2020** International Film Festival & Awards Macao: Premiu pentru actorie (Magdalena Koleśnik)
- 2021** Festivalul Internațional de Film în Trieste: Premiul Cineuropa
- 2021** Göteborg Film Festival: Premiul Bisericii Suedeze „Angelos Award”
- 2021** Bestseller Empik: Premiul în categoria Descoperire (Magnus von Horn)

rež. Magnus von Horn, dramă, 2020, 106 min

Obsada: Magdalena Koleśnik, Aleksandra Konieczna, Julian Świeżewski, Zbigniew Zamachowski

Polsko-suedezka producția în regizoriei Magnusa von Horna, film „Sweat” to historia przedstawiająca trzy dni z życia Sylwii Zając, motywarki fitness, której obecność w mediach społecznościowych nadała status celebrytki. W Internecie ma setki tysięcy followersów, w realu otacza ją grupa lojalnych współpracowników, a na imprezach każdy próbuje do niej podejść i ją poznać. Jednak, kiedy jest w domu i wyłącza telefon, zostaje zupełnie sama. Choć Sylwia z łatwością, spontanicznie i bez cenzury dzieli się swoją codziennością z tysiącami nieznanymi, jej prywatne życie w ogóle nie przypomina kolorowego świata z Instagrama. W ciągu trzech dni dziewczyna nieoczekiwanie odkryje ciemną stronę swojej popularności, a jednocześnie pozna prawdziwą bliskość.

NAGRODY:

- 2020** Europejski Festiwal Filmowy w Palić: Nagroda FIPRESCI
- 2020** Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Chicago: Złoty Hugo, Srebrny Hugo (Jagna Dobsz) za scenografię w Konkursie Międzynarodowych Fabularnych Filmów Pełnometrażowych
- 2020** International Film Festival & Awards Macao: Nagroda aktorska (Magdalena Koleśnik)
- 2020** Festiwal Filmu Polskiego w Ameryce (Chicago): Nagroda Specjalna Jury, Nagroda Krytyków Chicagowskich
- 2021** Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Trieście: Nagroda Cineuropa
- 2021** Göteborg Film Festival: Nagroda Kościoła Szwecji „Angelos Award”
- 2021** Nagroda im. Zbyszka Cybulskiego Magdalena Koleśnik

FUNDACJA „WSPIERAM”
("DESTEKLİYORUM" VAKFI)

ul. Dywizjonu 303 161/U1

01-460 Varşova

Tel.: +48 22 523 41 18

FUNDACJA „WSPIERAM”

ul. Dywizjonu 303 161/U1

01-460 Warszawa

Tel. +48 22 523 41 18

FESTIVAL DİREKTÖRÜ/DIRECTORUL
FESTIVALULUI

DYREKTOR FESTIWALU

Małgorzata Szlagowska-Skulska

e-mail: malgorzata@ear.com.pl

COORDONATOR
PROGRAM

KOORDYNATOR
PROGRAMOWY

Роксана Петручанис

Roksana Pietruczanis

e-mail: roksana@ear.com.pl

PROJECT
MANAGER

PROJECT
MANAGER

Анастасия Мошковская

Anastazja Moshkovska

e-mail: festiwal@ear.com.pl

CO-ORGANIZATOR ROMÂNIA

WSPÓŁORGANIZATOR

ABI Fundație

email: abi@abi-f.ro

COORDONATOR ROMÂNIA

COORDYNATOR RUMUNIA

Mirona Radu

email: mironaradu@gmail.com

360stopni.pl
Karolina Michałowska
i Mariusz Filipowicz
tel. 695 062 595, 501 062 595
e-mail: karolina@360stopni.com.pl
maniek@360stopni.com.pl
www.360stopni.com.pl

Boria.pl Web Design
Joanna Węglińska
tel. 608 520 764
email: biuro@boria.pl
www.boria.pl

Ejsak Company
www.ejsakcompany.pl

